

† IOAN,

DIN MILA LUI DUMNEZEU, ARHIEPISCOP AL EPISCOPIEI
COVASNEI ȘI HARGHITEI

Iubitului nostru cler, cinului monahal și dreptcredincioșilor creștini
*Har, milă și pace de la Dumnezeu Tatăl, iar de la noi,
părintească binecuvântare!*

„Acesta este Dumnezeu nostru și nimeni altul nu este asemenea Lui. ... pe pământ S-a arătat și cu oamenii împreună a locuit” (Baruh 3, 36-38)

Iubiți frați și surori în Domnul,

Deschideți-vă inimile și brațele, ca să primiți astăzi **Darul Cerului**, să-L primim cu toții pe Pruncul Iisus, Fiul lui Dumnezeu, Care a venit să locuiască o vreme pe pământ- *grădina iubirii*, unde florile iubirii Sale se ofiliseră.

În inima *omului- bucuria lui Dumnezeu*, nu mai rodeau virtuțile, ci păcatul, adică moartea. *Omul- bucuria lui Dumnezeu*, se depărtase de Creatorul său și se îndrepta spre moarte. Satan voise să-I fure *bucuria lui Dumnezeu* și să-L lase trist. Câtă durere să vezi *Iubirea* înlăcrimată, să-L vezi pe Dumnezeu înlăcrimat!

Iubiților, cine aduce bucurie într-o familie? Nașterea unui fiu! Tot așa și în lume, bucuria a adus-o Nașterea Fiului lui Dumnezeu; a fost o mare sărbătoare pentru omenire și de aceea *Hristos este sărbătoarea noastră*.

Astăzi nu cinstim doar Nașterea Domnului, ci Îl sărbătorim pe *Hristos, Care este Praznicul nostru*, al bucuriei venirii Sale la noi și în noi cei ce-L vom primi în peștera inimii noastre.

Cum vom pleca astăzi de aici, din sfânta biserică, cu, sau fără Hristos?!

Priviți cu toții icoana Nașterii Mântuitorului, așezată cu grijă de părinții bisericii pe iconostas. Vedeți că Maica Domnului ni-L arată și ne spune: *N-a venit doar pentru mine, vi-L las și vouă, duceți-L în casele voastre și dacă aveți copii, puneți-L în leagăn lângă ei, căci eu, în peștera din Betleem, n-am avut leagăn, ci doar o sărăcăcioasă iesle care s-a făcut tron al Celui Preaînalt*.

Astăzi, Hristos îi colindă omului și întregului univers. Binecuvântat să fie Dumnezeu, că astăzi mi-a colindat și mie și frațiilor voastre, care sunteți acum în sfânta biserică! Dar ne-au colindat și îngerii: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!*” (Luca 2,14).

Iată adâncă smerenie a lui Dumnezeu, căci ia chip de rob, ca să vină să mă colinde pe mine și pe tine! Oare un păcătos ca mine merită să fie colindat de Hristos?!

Astăzi, **Hristos Își colindă florile iubirii Sale- omul**. A venit Mântuitorul nostru în lume **ca s-o trezească prin lumină**, prin Evanghelie, prin cuvântul Său.

În tradiția noastră românească, colindătorilor se dau daruri. Mă uit la mâinile mele și le văd că sunt goale. Nu I-am adus nimic nici anul acesta, măcar un dar, Colindătorului Iisus și va pleca tot trist de la ușa inimii mele.

Și totuși și azi, tot Iisus Hristos este Cel Care ne împarte daruri.

Cât voi mai cădea în această viață pe pământ, **Doamne, ajută-mă să cad măcar o dată în sus, în cer și să rămân în veșnicie acolo sus, căzut la picioarele Tale pironite!**

Această Sfântă Sărbătoare a fost mult așteptată de om, să vină odată clipa izbăvirii sale și aceasta să fie binecuvântată de Dumnezeu Creatorul său. La venirea Oaspetelui Ceresc se bucură toată făptura. Aceasta este sărbătoarea „**Născutului Dumnezeu**”, prăznuită încă din veacul al doilea al erei noastre creștine. Trăim mereu, la acest Praznic Împărătesc, împlinirea nădejdelor pe care le-au avut toți cei care L-au așteptat pe Hristos, Mântuitorul nostru.

Astăzi, prin Nașterea Domnului, s-au împlinit toate cele câte fuseseră spuse de Duhul Sfânt prin prooroci.

Sfânta Scriptură este în întregime cartea care cuprinde în sine făgăduințele dumnezeiești făcute omului. Aceste făgăduințe, Dumnezeu le-a descoperit prin profeți. Cea mai mare dintre toate făgăduințele a fost aceea, că **va trimite în lume pe Însuși Fiul Său** :

„Iată, Fecioara va lua în pântece și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuel.”(Isaia 7, 14);

„Și tu, Betleeme Efrata, deși ești mic între miile lui Iuda, din tine va ieși Stăpânitor peste Israel, iar obârșia Lui este dintru început, din zilele veșniciei.”(Mihea 5, 1);

„Și tu, Betleeme, pământul lui Iuda, nu ești nicidecum cel mai mic între căpeteniile lui Iuda, căci din tine va ieși Povățuitorul, Care va paște pe poporul Meu.”(Matei 2,6).

Nădejdea așteptărilor poporului ales s-a împlinit prin Hristos-Omul: „Iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi pentru tot poporul; că vi S-a născut azi Mântuitor, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.” (Luca 2, 10- 11).

Nașterea Domnului a devenit realitatea care a covârșit toată mintea omenească, așa cum ne spune și Sfântul Apostol Pavel: „Dumnezeu S-a arătat în trup, S-a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, S-a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, S-a înălțat întru slavă.” (I Timotei 3, 16).

Iubiți fi duhovnicești,

Astăzi este începutul mântuirii noastre. Fără Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos, nu am fi avut parte de jertfă, de patimă, de moarte, de Înviere și de Înălțarea la cer. Hristos Domnul este Cel în Care se împlinește toată făgăduința dumnezeiască. El este nădejdea noastră, a Sfintei noastre Biserici.

Ne bucurăm astăzi pentru că, prin venirea în lume a lui Hristos- Marele Arhiereu și Marele Împărat, și prin Jertfa Sa, se înfăptuiește mântuirea celor ce cred în El. Hristos este Mirele de al Cărui glas s-a bucurat Sfântul Ioan Botezătorul: „*Cel care are mireasă este mire, iar prietenul mirelui, care stă și ascultă, se bucură foarte mult de glasul lui. Deci, această bucurie a mea s-a împlinit.*” (Ioan 3,29).

Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos ne dă bucuria de a ști că numele noastre sunt scrise în ceruri: „*...ci vă bucurați că numele vostru este scris în ceruri*”. (Luca 10, 20).

Ne bucurăm astăzi împreună cu Maica Domnului-Născătoarea de Dumnezeu, cu îngerii, cu sfinții cu care împreună avem părtășia comuniunii la bucuria cea fără de sfârșit, pentru că „*viața s-a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim viața de veci, care era la Tatăl și s-a arătat nouă. Iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său Iisus Hristos.*” (I Ioan1, 2-3).

Timpurile profetite pentru venirea în lume a Mântuitorului Hristos ajunseră la împlinirea lor în urmă cu două mii de ani: „*O mlădiță din Iesei- tatăl lui David, un vlăstar din rădăcina lui*” (Isaia 11,1) era nevoie imperios să se ridice în mijlocul unei lumi căzute atât religios cât și moral.

Acest Vlăstar, Care să restaureze lumea, nu putea fi decât de origine dumnezeiască. El avea să desăvârșescă toate cele făgăduite poporului ales prin prooroci. A fost nevoie să se nască o nouă Evă, care prin Dumnezeiescul Prunc să biruie păcatul și consecința lui, moartea: „*Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Căci, precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia*” (I Corinteni 15,21-22).

La peștera din Betleem au venit îngeri, păstori și magi, care și-au adus fiecare omagiul lor Pruncului Sfânt. Este prima chemare la ospățul Mirelui, acum, aici în peșteră și toți care vor trece pe aici, pe la Prunc, vor fi invitați și la ***nunta cea de sus***, la plinătatea bucuriei veșnice.

Prin Biserică, ne cheamă astăzi Mirele Hristos la nunta Sa, pe toți cei care vrem să ajungem acolo. Priviți, în cer e nunta Fiului de Împărat, e nuntă cu îngeri și cu sfinți în haine de nuntă spălate în Sângele Mielului și în lacrimile pocăinței. ***O, ce nuntă sfântă cu păstori și cu îngeri la care sunt chemat și eu și tu!*** Cerul și pământul vor fi iarăși împreună! Este nunta fiilor lui Dumnezeu după har, răscumpărați prin Jertfa lui Hristos.

Nădejdea proorocilor și a omului devine realitate dobândită în Hristos Domnul. Păcatul este învins în El și prin El, însă atâta timp cât păcatul n-a murit în orice om, lupta omului nu trebuie să se oprească. **Împotriva păcatului nu se luptă cu sabia, ci cu lacrima; lasă sabia urii și ia lacrima pocăinței și a iubirii, căci așa nu vei fi învins niciodată. Florile raiului nu se udă cu sânge, ci cu lacrimi.**

Dumnezeu Tatăl L-a trimis în lume pe Fiul Său la plinirea vremii: „Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub lege.” (Galateni 4,4). „Plinirea vremii” este o expresie prin care ni se arată că Dumnezeu Tatăl, potrivit cu planul Său pentru pregătirea acestui astral moment din istoria mântuirii neamului nostru omenesc, a ales un popor, a dat o Lege a Vechiului Testament, a trimis pe profeții Săi înainte-vestitori ai venirii lui Hristos în lume. Venirea Mântuitorului Iisus Hristos nu a fost întâmplătoare, ci a fost în cel mai potrivit moment ales de Dumnezeu, când situația omului făcea posibilă primirea Evangheliei.

Fără Nașterea Domnului, Legea Veche n-ar fi luat sfârșit și nici Legea Harului n-ar fi venit. Dumnezeu S-a îngrijit de aceasta în vederea unui scop și anume, ca „toate să fie cuprinse iarăși în Hristos.” (Efeseni 1,10).

Ceea ce L-a determinat pe Dumnezeu ca să trimită în lume pe Fiul Său, n-a fost vrednicia oamenilor, ci marea Sa iubire față de ei. Sfântul Ioan ne spune că, în trimiterea Fiului Său în lume, Dumnezeu Și-a arătat și Și-a revărsat dragostea Lui către noi: „Întru aceasta s-a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin El viață să avem.” (I Ioan 4,9) și ne-a arătat cât de mult a iubit lumea: „Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.” (Ioan 3,16).

Cereasca Mângâiere a venit pe pământ, iar prin Fecioara Maria, care a devenit împlinitoare „a rânduiei Ziditorului”, Dumnezeu ne oferă **Darul Său**, pe Însuși Fiul Său Cel iubit: „Acesta este Fiul Meu Cel iubit întru Care am binevoit.” (Matei 3,17). Acest **Dar** întrece tot ceea ce mintea omului ar fi putut gândi vreodată.

Omului i-a fost dor de Cer, era mistuit după paradisul pierdut. Auziți cum Îl implora omul pe Dumnezeu prin glasul profetului Isaia: „Dacă ai rupe cerurile și Te-ai pogori...” (Isaia 63, 19). Câte asemenea suspine nu se vor fi auzit pe pământ rostite de omul încătușat de păcat! **Dumnezeul nostru n-are inimă de piatră ci de Tată**, căci El ne este așa cum ne-a spus Hristos Domnul-**Tatăl nostru**. El a văzut și a auzit starea și suspinul **iubirii Sale- omul, lacrimile iubirii Sale**.

Dumnezeu și omul plângeau, Unul în cer, iar celălalt pe pământ. Astăzi, Dumnezeu a venit să plângă împreună cu noi aici în Carpați, să ne ridice și să ne așeze lângă El pe Cruce, ca prin Jertfa Sa să ne mântuiască, căci Crucea Lui a devenit pentru noi scara Cerului.

ÎPS Ioan

La cuvintele Sfintei Fecioare: „*Fie mie după cuvântul tău!*” (Luca 1,38), **Dumnezeu a rupt cerurile** și Fiul Său a coborât la noi pe scara Fecioarei, în **Raiul cel de taină**. Oare, de ce unii nu o cinstesc cum se cuvine pe Maica Domnului, de ce nu vor să ajungă și ei la Raiul cel de taină, în care cu bucurie a coborât Hristos, căci acolo unde este Hristos, acolo-i și raiul?!

Astăzi, Dumnezeu coboară la noi pe pământ și ne cheamă să ne suim în cer, acolo unde este Împărăția Lui, ca să ne facă pe toți fii ai Împărăției Sale, cetățeni ai Raiului. Praznicul de astăzi ne oferă darul înfierii: „...și noi, care avem pârga Duhului și noi înșine suspinăm în noi, așteptând înfierea...” (Romani 8, 23).

Iubiți frați creștini,

Stați neclintii în iubirea Bisericii noastre strămoșești, care rămâne peste veacuri un spațiu identitar românesc. Apărați-o de cei ce vor să-i distrugă ființa și s-o răstignească. Hristos a venit în lume ca să lumineze nefericita noastră planetă albastră.

Astăzi e mare bucurie și în familiile în care s-au născut prunci; aceasta este familia creștină, iar nu după cum gândesc unii ca familia să fie doar doi necunoscuți.

Omul, la naștere, ca ființă vie, nu este așezat într-o bibliotecă cosmică, căci precum **stelele nu apun în palmă, așa nici omul nu apune în pământ**.

Dacă istoria este scrisă de învingători cu sânge, **istoria Bisericii a fost scrisă de sfinți cu Sângele lui Hristos**.

Sfânta Scriptură ne trezește mereu în suflet dorul de Cer. Hristos a venit în lume ca să răspundă dorului de Cer al omului.

Îi mai este astăzi omului modern dor de Cer, dor de Maica Domnului, dor de sfinți?!

Să fie Hristos mereu gândul nostru, căci zilele omului nu se topesc, ci intră în veșnicie: „*Răscumpărați vremea, căci zilele rele sunt!*” (Efeseni 5,16).

Dumnezeul păcii Însuși să vă sfințească pe voi desăvârșit și duhul vostru și sufletul și trupul să se păzească în întregime, fără de prihană, întru venirea Domnului nostru Iisus Hristos. (I Tesaloniceni 5,23)

***Rămân al vostru al tuturor de tot binele voitor
și către Domnul un smerit rugător.***

† Ioan

Arhiepiscopul Covasnei și Harghitei

Dată în reședința noastră Episcopală din Municipiul Miercurea Ciuc
la 25 decembrie 2010